

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12P/87/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212724
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7112212724.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľky: H. H., G. I., B. X.X.XXXX, X. C. X, W., zast. JUDr. Ingrid Kovalčukovou, advokátkou, Štúrova 33, Košice proti odporcovi: R. H., B. X.X.XXXX, X. G. - X. - U. XX, XXX XX G., B. U. G., za účasti mal. Q. H., G. H., B. XX.X.XXXX, X. C. X, W., zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie 9, Košice o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode takto

rozhodol:

Súd manželstvo účastníkov konania H. H., G. I., nar. X.X.XXXX a R. H., nar. X.X.XXXX, uzavreté dňa X.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Ministerstva vnútra SR - osobitná matrika, vo zväzku C., ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a.

Mal. Q. H., nar. XX.X.XXXX z v e r u j e na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Otec mal. Q. H., nar. XX.X.XXXX je povinný na čas po rozvode prispievať na jej výživu sumou 450,- EUR mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky, a to odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Účastníci konania ani štát nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 11.5.2012 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd rozviedol jej manželstvo s odporcom, ktoré uzatvorili dňa X.XX.XXXX P. G. G.. Manželstvo je zapísané v osobitnej matrike - Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v knihe manželstiev, vo zväzku C., ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX.

Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzatvorili z lásky asi po 10-tich mesiacoch spolužitia v spoločnej domácnosti. U navrhovateľky sa jedná o prvé manželstvo, odporca už bol v minulosti ženatý. Počas manželstva sa účastníkom konania dňa XX.X.XXXX narodila dcéra Q. H., ktorá má dvojité štátne občianstvo, t.j. G. a slovenské.

Ako ďalej navrhovateľka uviedla, spočiatku bolo ich manželstvo harmonické, plné lásky a intenzívnej vzájomnej náklonnosti. Bývali v byte nad pizzeriou a spoločne sa starali o prevádzku tejto pizzerie, ktorá bola zriadená na živnosť odporcu. Niekoľko mesiacov po svadbe sa navrhovateľka dozvedela o

problémoch odporcu v súvislosti s jeho trestným stíhaním, pravdepodobne za podvod alebo spreneveru, ktorého sa mal v minulosti dopustiť vo vzťahu k svojim veriteľom, od ktorých podľa všetkého prevzal nejaké finančné prostriedky a tieto nevrátil. Odporca bol za toto svoje protiprávne konanie uznaný vinným a podmienene odsúdený na 6 mesiacov. V súvislosti s trestným stíhaním odporcu, prišiel odporca o pizzeriu, ktorá bola zdrojom ich obživy, preto sa presťahovali do iného mesta (A.) a teraz na živnosť navrhovateľky s finančnou pomocou tichého spoločníka, ktorého investíciu vo výške 40.000,-EUR získala navrhovateľka zo Slovenska, si v meste I. otvorili druhú pizzeriu. Manželia bývali v prenajatom byte vzdialenom od prevádzky cca 20 km.

Po narodení mal. Q. navrhovateľka poberala materský príspevok a rodinné prídavky. Z týchto príjmov spočiatku dopĺňaných podľa potreby príjmami z tržieb pizzerie zabezpečovala chod domácnosti a výživu mal. Q.. Neskôr navrhovateľka zistila, že odporca vyberá z pokladne pizzerie tržby a tieto utráca na hazardné hry. Napokon sa začalo pravidelne stávať aj to, že odporca bez vedomia a súhlasu navrhovateľky vybral zo spoločného účtu aj rodičovský príspevok a rodinné prídavky na mal. Q.. V dôsledku toho sa navrhovateľka v starostlivosti o svoju dcéru začala čoraz častejšie a hlavne nečakane ocitať bez finančných prostriedkov. Odporca zobral aj peniaze v sume 5.000,-EUR, ktoré patrili ich maloletej dcére, ktoré táto dostala ako dar od rodiny pri svojom narodení. Tieto peniaze odporca prehral, manželia sa čoraz častejšie začali ocitať v konfliktach. To viedlo k tomu, že prestali žiť intímnym životom a stávalo sa, že odporca častokrát neprišiel aj viac dní po sebe domov. Navrhovateľka ho podozrievala z nevery.

V nedostatku finančných prostriedkov na zabezpečenie výživy mal. Q. pomáhala navrhovateľke jej rodina zo Slovenska, ktorá jej musela posilať 20 - 30,-EUR na úhradu najzákladnejších potrieb. Navyiac, v máji 2009 odporca bez toho, aby o tom informoval navrhovateľku, priviedol do spoločnej domácnosti svojho, v tom čase 14-ročného syna H. z prvého manželstva. Navrhovateľka ho vôbec nepoznala, keďže dovtedy sa odporca o syna nezaujímal. Navrhovateľka má za to, že tento krok mal odporca s ňou vopred prejednať, osobitne najmä preto, že manželstvo účastníkov konania prechádzalo z dôvodov na strane odporcu vážnou krízou a pre hazard odporcu trpela rodina veľmi závažnými

materiálnymi nedostatkami na elementárnej úrovni jej potrieb. Ich vzťahy boli z dôvodu na strane odporcu už vážne narušené aj nedôverou, jednak v oblasti nakladania s príjmami rodiny a hrubej nezodpovednosti odporcu v oblasti zabezpečovania jej základných potrieb, tak aj v oblasti ich partnerského a intímneho spolužitia. Navyiac, navrhovateľka takto bola nútená starať sa aj o výživu mal. H.. Aj keď si odporca uplatnil v G. rodinné prídavky na syna, tieto navrhovateľke nedával.

V priebehu krátko času priviedol odporca do bankrotu aj druhú pizzeriu, ktorá bola tentokrát zriadená na živnosť navrhovateľky a navrhovateľka bola vystavená požiadavkám veriteľov na úhradu dlhov. Časť týchto dlhov navrhovateľka už splatila za pomoci svojho brata. Zostal jej záväzok vrátenia vkladu tichého spoločníka vo výške 40.000,-EUR, ktorý za jej súčasného stavu nedokáže vôbec splácať. Situáciu, v ktorej sa navrhovateľka z dôvodov na strane odporcu ocitla, nedokázala dlhodobo zvládať. Konanie odporcu pociťovala ako psychické týranie. V G. nemala nikoho, na koho by sa mohla v prípade potreby obrátiť o pomoc. Neustále žila v obavách, v pocite bezmocnosti a beznádeje, preto sa koncom apríla 2010 spolu s mal. Q. vrátila na Slovensko. Na uvedenú situáciu odporca nijako nereagoval a ani sa len nepokúšal navrhovateľku primäť k návratu späť.

Od návratu na Slovensko bola navrhovateľka ešte niekoľkokrát v kontakte s odporcom počas jej jednorazových pobytov v G., ktoré sa uskutočnili z dôvodu usporiadania ich vzájomných vzťahov, najmä z dôvodu udelenia úradne overeného písomného súhlasu odporcu so zverením mal. Q. do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ako aj získania oficiálneho súhlasu odporcu s jej pobytom na území Slovenskej republiky a tiež z dôvodu rozvodu ich manželstva, ktorého iniciátorom bol raz odporca a raz bol podaný spoločný návrh. Tieto konania boli zastavené, pretože pre návrh odporcu neboli podľa G. práva splnené podmienky a po podaní spoločného návrhu odporca v konaní nepokračoval.

Po opustení spoločnej domácnosti navrhovateľkou, kontaktoval odporca spočiatku navrhovateľku asi 1 x mesačne telefonicky, aby sa porozprával s dcérou. Za celý čas poskytol mal. Q. jediný raz sumu 100,-EUR, čo mal byť dar pri príležitosti jej narodenín. Postupne odporca prestal navrhovateľku celkom kontaktovať a o maloletú sa už žiadnym spôsobom nezaujíma.

V apríli 2012 sa navrhovateľka od známych dozvedela, že odporca sa na podnet svojho brata, ktorý dlhodobo žije v B. vysťahoval do B.. Taktiež sa dozvedela, že sa odporca zasnúbil podľa tureckých tradícií s inou ženou, s ktorou podľa všetkého udržiaval pomer už v čase, keď s ním ešte navrhovateľka žila v spoločnej domácnosti. Zmenu pobytu ani nového zamestnávateľa jej odporca neoznámil. Navrhovateľka teda nevedela uviesť ani adresu bydliska odporcu ani to, či je zamestnaný alebo nie.

Navrhovateľka v júli 2011 začala brigádnicke pracovať pre spoločnosť O. V. U..G..C.. ako kuchárka. Mesačne zarábala 40,-EUR. Od januára 2012 vstúpila s touto spoločnosťou do riadneho pracovnoprávneho vzťahu, kde vykonáva prácu kuchárky. Pracovný pomer má uzatvorený na dobu neurčitú. Jej čistý mesačný príjem predstavuje 309,-EUR. Okrem toho poberá rodinné prídavky vo výške 20,70 EUR mesačne. Iné príjmy nemá. Z tejto sumy prispieva svojim rodičom, u ktorých býva sumou 200,-EUR na úhradu nákladov domácnosti (bývanie, spotreba energií, odvoz odpadu, strava a iné). Ďalej z uvedenej sumy navrhovateľka zaplatí mesačne približne 20,-EUR za telefón. Mal. Q. platí 33,-EUR stavebné sporenie spojené s poistením straty príjmu. Mal. Q. v súčasnej dobe od

septembra 2012 navštevuje materskú školu, kde mesačne platí od 50 do 60,-EUR. Okrem toho chodí na krasokorčuľovanie, kde mesačne platí 30,-EUR. Iné špeciálne výdavky na Q. zatiaľ navrhovateľka nemá. Q. je zdravá.

K tomu navrhovateľka ešte uviedla, že do 2 rokov maloletej poberala rodičovský príspevok z G.W. G. vo výške 618,-EUR mesačne. Po dovŕšení 2 rokov mal. Q. až do jej veku 3 rokov poberala už len rodičovský príspevok vo výške 190,10 EUR zo slovenského sociálneho systému a do septembra 2011 aj rodinné prídavky vo výške 480,-EUR za dva mesiace z G.. Od februára 2011 do septembra 2011 mala navrhovateľka celkový príjem priemerne 430,10 EUR mesačne.

Vzhľadom k tomu, že od apríla 2010 manželia nežijú v spoločnej domácnosti, každý žije svojim vlastným životom, navrhovateľka žiadala ich manželstvo rozviesť, manželské spolužitie s odporcom už nemieni obnoviť. Zároveň žiadala, aby mal. Q. bola na čas po rozvoде zverená do jej osobnej starostlivosti, keďže odporca sa o jej výživu a starostlivosť fakticky nezaujíma. Čo sa týka určenia výšky výživného, navrhovateľka najskôr žiadala priznať výživné vo výške 600,-EUR mesačne. Na pojednávaní dňa 17.5.2013 žiadala priznať výživné vo výške 450,-EUR mesačne, tak ako to bolo určené aj v konaní o úpravu práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu.

Navrhovateľka v tejto súvislosti uviedla, že je v kontakte so synom odporcu - H., skypujú si, od neho vie, že manžel má priateľku. Taktiež vie, že pracuje. Kde pracuje a ani výšku jeho príjmov však uviesť nevedela. Žiadala priznať rovnaké výživné, ako súd zaviazal odporcu k plateniu výživného na čas do rozvodu. Styk otca s maloletou nežiadala upraviť, keďže zatiaľ s týmto problémom nemajú. Otec sa o maloletú nezaujíma.

Odporca bol na pojednávanie riadne predvolaný s tým, že mal dokladovať svoj príjem. Zároveň mu bol doručený aj návrh na rozvod manželstva, ako aj zákonné poučenia. Odporca sa k návrhu na rozvod manželstva nevyjadril. Pojednávanie sa bez ospravedlnenia nezúčastnil, preto súd vykonal dokazovanie v jeho neprítomnosti.

Mal. Q. H. bol súdom ustanovený kolízny opatrovník, ktorý po prešetrení pomerov v rodine uviedol, že starostlivosť matky o mal. Q. je na požadovanej úrovni. Navrhovateľka žije s mal. Q. v rodičovskom 3-izbovom byte. Matka s dieťaťom obývajú jednu izbu, pekne zariadenú, čisto udržiavanú. Mal. Q. má

vytvorené podmienky pre jej zdravý vývoj. Od septembra 2012 mal. Q. nastúpila do materskej školy. Kolízny opatrovník pre prípad, že súd manželstvo rozvedie navrhol, aby mal. Q. zostala zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bude prispievať na jej výživu sumou 450,-EUR mesačne, tak ako to bolo určené v konaní o úpravu práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu pod sp. zn. 12P/102/2012. Čo sa týka úpravy styku otca s maloletou, keďže matka nežiadala, aby súd upravoval styk, voči tomuto kolízny opatrovník nemal žiadne námietky.

Z predloženého sobášneho listu mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov konania je zapísané v knihe manželstiev Ministerstva vnútra SR - osobitná matrika vo zväzku C., ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX. Z tohto sobášneho listu vyplýva, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa X.XX.XXXX P. G. G.. Do spisu bol doložený aj rodný list mal. Q. H., z ktorého vyplýva, že táto sa účastníkom konania narodila dňa XX.X.XXXX. Ďalej navrhovateľka do spisu doložila aj

potvrdenie o trvalom pobyte svojom aj mal. Q., z ktorého vyplýva, že v súčasnej dobe tieto bývajú v W. B. C. D.. Č.. X.

Navrhovateľka do spisu doložila aj úradne overené udelenie súhlasu - vyhlásenie, kde odporca udelil súhlas k tomu, aby sa jeho dcéra Q. H. zdržiavala u svojej matky, s ktorou žijú oddelene v jej novom trvalom bydlisku C. Č.. X, W., na Slovensku a bývala u nej, a aby navrhovateľka zabezpečovala jej výchovu. Toto vyhlásenie je datované dňom 13.5.2011, podpis odporcu je overený a zapísaný v knihe overení č. 324/11 u verejného notára T.. R. V..

Do spisu navrhovateľka doložila aj svoju Pracovnú zmluvu zo dňa 1.2.2012, ktorou preukázala, že od tohto dátumu nastúpila v spoločnosti O. V. U..G..C.. do trvalého pracovného pomeru ako kuchárka s hrubým príjmom 317,-EUR mesačne. K tomu doložila potvrdenie spoločnosti O. V. U..G..C.. o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti, o preddavkoch na daň, o dani vybranej zrážkou z týchto príjmov a o daňovom bonuse na vyživované deti za obdobie rokov 2011. Potvrdenie bolo datované dňom 9.2.2012. Z tohto potvrdenia vyplýva, že za obdobie od júla do decembra 2011 bol príjem navrhovateľky 228,-EUR. Ďalej predložila čestné prehlásenie p. P. I. - matky navrhovateľky, ktorá prehlásila, že jej dcéra H. H. jej prispieva na bývanie a stravu sumou 200,-EUR každý mesiac. Čestné vyhlásenie je zo dňa 19.4.2012. Predložila aj žiadosť o prijatie dieťaťa do materskej školy zo dňa 21.2.2012. Žiadosť bola adresovaná Materskej škole C. T. XX, W.. Zároveň do spisu doložila aj žiadosť na prijatie dieťaťa na predprimárne vzdelávanie zo dňa 21.2.2012. Žiadosť bola adresovaná Materskej škole L. T. X, W..

Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 12P/102/2012 mal súd preukázané, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice oznámil, že navrhovateľka nebola a ani nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ich úrade, nepoberala dávku v hmotnej núdzi a príspevky k dávke v hmotnej núdzi, nepoberá rodičovský príspevok. Navrhovateľke sú poskytované prídavky na jedno maloleté dieťa v sume 22,54 EUR mesačne.

Ďalej z tohto spisu súd zistil, že súd rozsudkom č.k. 12P/102/2012-129 zo dňa 17.5.2013, ktorým súd rozhodoval o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu za trvania manželstva, t.j. do rozvodu, zveril mal. Q. H. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Zároveň zaviazal otca prispievať na jej výživu sumou 450,-EUR mesačne, k rukám matky. Taktiež súd určil zameškané výživné za obdobie od 1.5.2012 do 31.5.2013 vo výške 5.850,-EUR, ktoré povolil otcovi splatiť do 1.9.2013, k rukám matky.

Skôr, ako súd začal konať vo veci samej, musel si najprv vyriešiť otázku, či je príslušný konať o zrušenie manželstva rozvodom, ako aj to, akým právom sa bude riadiť.

Príslušnosť súdu je určená podľa § 38 ods. 1 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, v zmysle ktorého je v manželských veciach (konanie o zrušenie manželstva rozvodom, o

neplatnosť manželstva a o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je) právomoc slovenských súdov daná, ak aspoň jeden z manželov je slovenským štátnym občanom.

Keďže navrhovateľka je slovenským štátnym občanom, príslušnosť súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia daná.

Rozhodné právo vo veci zrušenia manželstva rozvodom je určené podľa § 22 ods. 1 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, podľa ktorého sa zrušenie manželstva rozvodom spravuje právnym poriadkom štátu, občanmi ktorého sú manželia v čase začatia konania. Ak sú manželia príslušníkmi rôznych štátov, spravuje sa zrušenie manželstva rozvodom právnym poriadkom slovenským.

Na základe uvedeného citovaného zákonného ustanovenia, súd postupoval podľa slovenského Zákona o rodine.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 19 ods. 2 Zákona o rodine o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka, ktorá má slovenské štátne občianstvo, dňa X.XX.XXXX uzatvorila P. G. G. manželstvo s odporcom, ktorý je O. národnosti. Dňa XX.X.XXXX sa im narodila dcéra Q. H., v meste U.. L. P. G. G.. Mal. Q. má G. aj slovenské štátne občianstvo. Navrhovateľka aj mal. Q. majú trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky, v W. B. C. D.. Č.. X. Odporca sa zdržiava v B. U. G.. Účastníci konania uzatvorili manželstvo po 10-tich mesiacoch spoločného spoluzitia v spoločnej domácnosti. Prevádzkovali pizzeriu. O túto prišli v súvislosti s trestným stíhaním odporcu. Účastníci konania sa následne presťahovali do mesta A. a na živnosť navrhovateľky s finančnou pomocou tichého spoločníka vo výške 40.000,-EUR, si v meste I. otvorili druhú pizzeriu. Manželia bývali v prenajatom byte vzdialenom od prevádzky približne 20 km. Postupne navrhovateľka zisťovala, že odporca bez jej súhlasu vyberá peniaze z tržby pizzerie a tieto utráca na hazardné hry. Navrhovateľka sa čoraz častejšie začala ocitať bez finančných prostriedkov. Medzi manželmi začali vznikať konflikty. Čoraz častejšie sa hádali, čo vyústilo do situácie, že prestali spolu intímne žiť. Odporca častokrát neprišiel aj viac dní po sebe domov. Navrhovateľka nadobudla pocit, že manžel udržiaval mimomanželský vzťah.

V priebehu krátkeho času pizzeria skrachovala. Keďže bola zriadená na živnosť navrhovateľky, táto bola vystavená požiadavkám veriteľov na úhradu dlhov. Časť dlhov uhradila, tichému spoločníkovi však 40.000,-EUR vrátiť nevedela. Koncom apríla 2010 sa rozhodla opustiť spoločnú domácnosť a za súhlasu manžela sa presťahovala na Slovensko. Odvtedy s manželom nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spolu, prakticky sa prestali stýkať. Každý žije vlastným životom. Navrhovateľka zostala žiť na Slovensku, odporca sa presťahoval do B.. Zo správania manželov je zrejmé, že ani jeden z nich už nemieni

obnoviť manželské spoluzitie. Keďže manželstvo účastníkov konania neplní žiadnu zo svojich funkcií, preto súd ich manželstvo rozviedol.

S konaním o rozvod manželstva je zároveň spojené aj konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Súd v tejto súvislosti skúmal, kto a akým spôsobom sa o dieťa stará, pričom zistil, že dieťa je fakticky od apríla 2010 v osobnej starostlivosti matky. Otec sa o mal. Q. prestal zaujímať, nenavštevuje ju, neplní si voči nej svoju vyživovaciu povinnosť.

Keďže o dieťa sa výlučne stará matka, preto súd na čas po rozvode zveril mal. Q. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

V rovnaký deň ako sa konalo pojednávanie o rozvod manželstva účastníkov konania, zároveň sa konalo aj pojednávanie o úprave rodičovských práv a povinností k mal. Q. na čas do rozvodu. V tomto konaní bol odporca vyzvaný, aby preukázal svoje majetkové a zárobné pomery, pričom toto konanie sa viedlo pod sp. zn. 12P/102/2012. Súd si tento spis pripojil ku konaniu o rozvod manželstva. Odporca sa nezúčastnil ani jedného pojednávania bez toho, aby sa riadne ospravedlnil a nedoložil súdu ani svoje zárobné a majetkové pomery. Podľa vyjadrenia navrhovateľky, táto si skypuje so synom odporcu - H., ktorého má z predchádzajúceho manželstva, pričom od neho sa dozvedela, že odporca pracuje a má živnosť.

Keďže odporca ako živnostník nepreukázal súdu svoje príjmy, súd v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine vychádzal z predpokladu, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Výška sumy životného minima je na Slovensku podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 181/2012

Z. z. 194,58 EUR, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu. Dvadsaťnásobok sumy životného minima potom predstavuje 3.891,60 EUR. Z tejto sumy súd vychádzal pri určení výšky výživného pre mal. Q.. Navrhovateľka pôvodne žiadala priznať výživné vo výške 600,-EUR mesačne, neskôr svoj názor zmenila a žiadala priznať výživné vo výške 450,-EUR mesačne. Matka pritom poukázala na rakúsky systém, kde by povinný rodič prispieval na výživu dieťaťa do 5 rokov veku vo výške 16 % zo svojho príjmu.

Pri samotnom určení výživného súd nemohol vychádzať z reálnej mzdy povinného rodiča, musel vychádzať z fikcie v zmysle ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Súd však prihliadal aj na vek dieťaťa a na jeho odôvodnené potreby. Mal. Q. mala 4 roky, chodí do škôlky, kde matka za ňu mesačne platí 50 - 60,-EUR. Okrem toho chodí na krasokorčuľovanie, kde za ňu matka platí mesačne 30,-EUR. Zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť nemá. Z rozhodovacej praxe má súd vedomosť o priemerných mesačných nákladoch na oblečenie 4-ročného dieťaťa, a to do výšky 20,-EUR.

Súd taktiež musel zohľadniť aj zákonnú podmienku, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine).

S prihliadnutím na predpokladaný príjem otca, vek mal. Q., jej výdavky, ako aj s prihliadnutím na zárobné pomery matky, súd určil výživné zo strany otca na čas po rozvode na sumu 450,-EUR mesačne, tak ako to žiadala matka s tým, že výživné je splatné vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky.

Výživné bolo určené v rovnakej výške ako súd určil výživné otcovi na mal. Q. na čas do rozvodu manželstva, a to z dôvodu, že obe konania prebehli v jeden deň a nebol dôvod určovať rozdielnu výšku výživného.

Podľa § 144 veta prvá O.s.p. účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 6 O.s.p. o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

Podľa § 141 ods. 2 O.s.p. trovy dôkazov, ktoré nie sú kryté preddavkom, ako aj hotové výdavky ustanoveného zástupcu, ktorý nie je advokátom, a trovy spojené s tým, že účastník koná vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumie, platí štát.

Vzhľadom k tomu, že v konaní o rozvod manželstva účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, ako aj vzhľadom k tomu, že v tomto konaní vznikli štátu trovy, ktoré vynaložil za tlmočné na preklad do rodnej reči odporcu, súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol, že účastníci konania ani štát nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie

skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené
(§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho
právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).